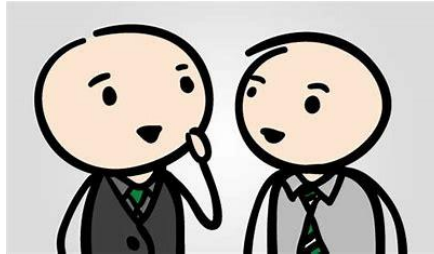

A TANÁR IS EMBER, DE NEM AZ A DOLGA:

GENGSZTEREK

Gengszter 1 az osztálytól kapta eposzi jelzőjét – gondolom, nem bírták elviselni tisztaságát, valahogy le kellett hozni az elviselhető humor szintjére, és ő szelíd mosollyal nyugtázta a befogadó iróniát.

Gengszter 1 kalapban jár, sőt már azt is tudja, hogy azt találkozáskor meg kell említeni kicsit. Hozta magával a vidék hitvalló, puritán erkölcsiségét: „*Tanárnő, én elvből nem csalok.*” Amolyan Miskin-figura, ambiciózus, de szerény és rendíthetetlen szorgalommal, a krisztusi szemlélet szeretettel átitatott nyitottsága csillog kamasz szemében.

Mindig utáltam, ha kollégák kiptetykálnak gyerekeket, de mégis hálás vagyok most azért, amit megtudtam. Hiába, az ember rögeszmés, még szabadelvű meggyőződéssel is.

És most a „pletyka” hatására elképzelem, ahogy Gengszter 1 az udvaron vagy a folyosón rója köreit Gengszter 2-vel, és 16 évesekhez méltó komolysággal vitatják meg „*a szellemharcok tiszta sugaránál*” a politikát, a nemzeti sorskérdéseket.

Izgalmas lehet: egy szilárdan konzervatív és egy konokul balos, aki gyönyörű verseket ír, amint eszmét cserélnek hazáról, emberiségről, az őket gyötrő aggodalmakról. Szitokszó nélkül, így képzelem. Bár nyilván miközben egymást hallgatva, megrökönyödve. Mind a kettő itt akar élni és halni.

A szeretteim. A hazám.